

de farlige produkter. Der kan dog kræves visse arbejdsindsatser af disse, fx. således at det farlige produkt, hvor det er praktisk, må transporteres af forbrugeren til den erhvervsdrivende, jf. nedenfor under § 13, stk. 2, om medvirken til at gennemføre et påbud om reparation eller tilbagekaldelse.

Det skal understreges, at bestemmelsen naturligvis ikke giver mulighed for at pålægge en sælger at foretage reparation, udskiftning eller vedligeholdelse, der er en normal følge af brugen af produktet eller hører med til en forsvarlig og rimelig brug af produktet. En fare for personskader, der er en følge af, at sådanne foranstaltninger ikke foretages, kan ikke lastes produktet, men skyldes uforsvarlig brug af produktet.

Om forholdet til købeloven bemærkes i øvrigt, at et produkt i almindelighed anses for mangelfuldt i køberetlig forstand, hvis der til produktet er knyttet en urimelig fare for personskade, således at køberen vil kunne gøre mangelsbeføjelser gældende. Dette forudsætter imidlertid, at køberen skal reklamere inden en vis frist; vedkommende er således som oftest afskåret fra at gøre mangelsbeføjelser gældende, hvis der er gået mere end ét år fra overgivelsen af det købte, jf. købelovens § 54 og § 83. Hvor der er sket rettidigt reklamation, vil køberen imidlertid ofte ud over at acceptere et tilbud om afhjælpning i medfør af lovforslagets § 12 kunne påberåbe sig sine rettigheder i henhold til købeloven mv. Såfremt en erhvervsdrivende, der er meddelt pålæg i henhold til § 12, ikke følger dette pålæg op med tilbud om at afhjælpe de produkter, således som det er foreskrevet i pålægget, vil denne kunne straffes i henhold til lovforslagets § 27.

Til stk. 2

Bestemmelsen pålægger ethvert efterfølgende led i omsætningen fra det tidspunkt, hvor faren er opstået, at medvirke til at afbøde faren ved produktet. Således vil man ikke kunne pålægge en producent at medvirke, såfremt produktet var sikkert, da det forlod produktionsstedet, og først senere er blevet farligt på grund af en u hensigtsmæssig opbevaring.

Bestemmelsen kan eksempelvis tænkes anvendt til at pålægge en erhvervsdrivende at informere kontrolmyndigheden om, hvorvidt varen fortsat udbydes, efter at der er udstedt salgsforbud, eller at medvirke til indsamlingen af et tilbagekaldt produkt.

De erhvervsdrivende vil som omtalt ovenfor oftest have en sammenfaldende interesse i at få fjernet farlige produkter eller få dem repareret, ombyttet eller udstyret med advarselsmærke.

Til § 13

Til stk. 1

Bestemmelsen giver kontrolmyndigheden mulighed for at foretage indgreb over for en ubestemt kreds af erhvervsdrivende.

Der opstilles ingen særlige betingelser for, hvornår bestemmelsen kan anvendes. Det er overladt til kontrolmyndighedens skøn, hvornår det er påkrævet. Behovet for at anvende bestemmelsen forudses særligt at opstå i tilfælde, hvor der er flere fabrikanter eller importører af et farligt produkt eller en produkttype, og hvor det er vanskeligt for kontrolmyndigheden inden for rimelig tid at skabe sig et overblik over, hvorfra produktet kommer, og hvem der omsætter dette. Også i andre tilfælde vil der imidlertid kunne være behov for et generelt indgreb. Dette gælder eksempelvis i relation til modeprodukter, hvor der på tidspunktet for sagens behandling kun findes et overskueligt antal fabrikanter eller importører, men hvor produktets popularitet kan forventes at øge antallet af virksomheder, som bringer produktet på markedet.

Til stk. 2

Formålet med bestemmelsen er, at produkter med sikkerhedsrisici enten fjernes eller ændres, således at de ikke længere udgør nogen fare, ikke blot fra distributører og detailhandlende, men også fra forbrugere, der har erhvervet produktet.

De civile retlige spørgsmål, der måtte vise sig i forbindelse med anvendelse af bestemmelsen reguleres ikke af denne bestemmelse, men må afgøres efter de almindelige civile retlige regler.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 4, stk. 3, og fastslår, at selv om et produkt eller en tjenesteydelse opfylder de særlige sikkerhedsforskrifter, der er opstillet på området, udelukker det ikke, at der kan foreligge et farligt produkt eller tjenesteydelse, der ikke må udbydes.

Ved at anføre, at der skal være tale om en risiko for sundheden eller sikkerheden er det hensigten, at kun en fare af en vis alvorlig karakter kan medføre et forbud efter denne bestemmelse.

Kontrolmyndigheden vil også efter bestemmelsen kunne foreskrive nærmere angivne krav til produktet eller markedsføring heraf.